

Хмаринки

Десь там високо вгорі жило-було небо. По ньому пливли білі-білі та блакитні хмаринки. Вони любили бігати навперейми по небу і весело сміятися. Цей сміх падав на землю блакитними дощовими краплинками. Вони осідали на зелені листочки беріз, дубів, осик і колючі хвоїнки ялин та сосен. Але деякі блакитні хмаринки були дуже житрі. Вони летіли, летіли, летіли до самої землі. Із них у лісі утворилося блакитне озерце. Вода в ньому була прохолодною і дуже смачною. Ласувати водою приходили всі лісові мешканці. Звірята були дуже вдячні блакитним дощовим краплинкам за такий подарунок.

Бойко Вікторія 1 клас

Метелик Хвалько

Жив на світі метелик Хвалько. Він любив одягатися в різнокольоровий одяг, літати з квіточки на квіточку, і розказувати всім про те, що він найкрасивіший у світі. Сьогодні вбрання у метелика було жовте. Він говорив, що схожий на сонечка разом з ним обігріває землю. Насупного дня метелик одягнув блакитний одяг. Йому здавалося, що тепер він такий як небо. Метелик літав і голова його була високо піднята від щастя, що він найгарніший. Через день у метелика з'явилося фіолетове вбрання. «Ось дивіться, дивіться на мене! Такого вбрання ні в кого нема!» - вигукнув метелик. Всі комахи дивилися на метелика і нічого не говорили. Тільки три маленьких червоненьких сонечка в маленьку цяточку з сумом хитали голівками і осуджували метелика. І він зрозумів! Зробився весь червоний-червоний. Похнюпивши голову, просив у всіх комах вибачення і дозволу дружити.

Бойко Вікторія 1 клас

Барви осені

Жила собі мітінка Осінь. Вона мала трьох синів – Вересень, Жовтень та Листопад. Одного дня Осінь вирішила доручити Жовтню дуже важливу справу – пофарбувати все листя на деревах в жовті барви. Вирішив син почати з галявини. Узяв пензлик у руку та почав розмальовувати білокору берізку та тендітну осіку. І так йому сподобалось це заняття, що мимохіть розмалював і дуб, і калину, і вербу. За день всі дерева були вкриті жовтими, червоними, помаранчевими барвами. А як красиво

це листя виблискувало це листя на сонці. Жовтень, затамувавши подих, сказав:

- Я ще такої краси ніколи не бавив! Який же прекрасний червоний, жовтий та помаранчевий колір!

Калініченко Анастасія 5 клас

Пригоди Зелентуна

В одній веселковій країні була веселкова школа, адже вчилися там усі кольори світу. Одного дня в школу прийшов Зелентун, новенький учень. Спочатку діти придивлялися до нього, а потім запропонували потоваришувати. Після школи Зелентун прийшов додому дуже засмучений, бо не знав з ким йому дружити.

- Синку, що сталося? – стривожено запитала матуся.

- У нас у класі всі хочуть дружити тільки зі мною і ні з ким більше...

- А ти прийди в клас і скажи всім, що ви всі однакові, відрізняєтеся лише кольорами...

Зелентун так і зробив. І невдовзі він побачив, що всі друзі-веселунчики дуже дружелюбні, і не можуть жити один без одного.

Костюченко Вероніка 5 клас

Весела жабка

В одному селі на болоті жила зелена жабка. Жабка дуже любила сидіти на зелених листочках, які росли на болоті, щоб бути непримітною і спостерігати за своїми тваришками-комашками. Вона дуже любила ласувати різними жучками, особливо зеленими болотяними мухами і кониками-стрибунцями. У жабки-зеленушки також було багато подружок. Подружки були теж зеленого кольору, але з крапленнями світлого і темного... Всі разом товаришки вечорами любили співати свої улюблені пісні. І щовечора над селом було чути улюблене: «Ква-ква-ква, Ква-Ква-Ква...» у виконанні жаб'ячого хору.

Яременко Арт'юм 2 клас

Казка про синій колір

У Чорному морі жили багато дельфінів. Один із дельфінів дуже любив синій колір. Він завжди спостерігав і милувався блакитним небом. Синьою йому задавалася вода в морі. Коли поряд з ним пропливали кораблі або яхти синього кольору, він не міг відірвати від них очей. За це його прозвали дельфін-синьолоб.

Яременко Арт'юм 2 клас

Казка про фіолетовий колір

Живна світі один дивний чоловік. На його городі росли різні рослини, овочі, фрукти, квіти. Усе це було фіолетового кольору. Він дуже любив експериментувати, і багато часу проводив у своїй лабораторії. Тому в нього і кавуни, і помідори, і огірки – фіолетові, навіть гарбузи і ті фіолетові.

Ну що казати, дивний чоловік і все у нього дивне!

Яременко Арт'юм 2 клас

Казка про жовтий колір

Десь далеко, в країні різних, які тільки можуть існувати, кольорів, в місті Барви, жили 6 кольорів: червоний, зелений, синій, чорний, коричневий і жовтий колір.

Червоний колір прикрашав у місті всі квіти, зелений – всі листочки на деревах і квітах, трави. Синій – це був колір неба і води. Чорний колір відповідав за всю землю, а коричневим було розмальовано стовбури та гілки дерев і кущів.

Жовтий колір всі зневажали. Бо думали, що від цього ніякої користі в їхньому місті.

Одного сонячного дня до міста Барви завітав маленький, але дуже розумний хлопчик. Він познайомився з усіма кольорами. Всі жителі містечка були веселі і щасливі, крім жовтого кольору, який був дуже сумним і невеселим. Хлопчик відразу це помітив і йому захотілося допомогти. Жовтий колір розповів йому всю правду. А правда була в тому, що його всі вважали непотрібним кольором, бо жовтий був непотрібним кольором.

Хлопчик уважно вислухав Жовтого і додав: «Ти найпотрібніший із усіх кольорів, бо ти – колір сонця, яке зігріває усіх і дає всім тепло і ріст, без якого ніхто не вижив у цьому світі».

Такі приємні, чутливі слова хлопчика дуже сподобались Жовтому і він одразу перестав сумувати. Життя налагодилось: усі почали дружити з ним і разом радіти життю.

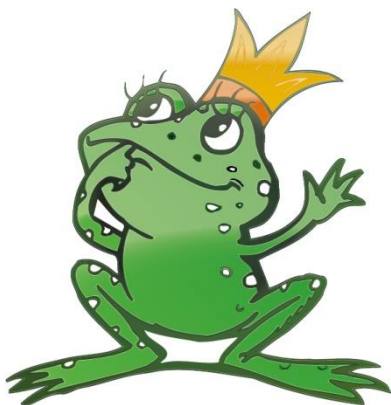
Дівчинка й веселка

Одного разу маленька дівчинка гралася на лужку. Раптом вона побачила веселку. Веселка була дуже гарна. Незабаром налетіла чорна хмара і забрала зелений колір із веселки. Засумувала веселка. Раптом налетів сильний вітер. Витрусив зелений колір і прогнав чорну хмару. Веселка стала яскрава та весела. Дівчинка була рада за веселку.

Гавриляко Ліза 2 клас

Неслухняне жабеня

У зеленому ставочку, який був серед зеленого луку, жила собі зелена жабка. Ось одного разу жабенятко вистрибнуло з водойми і перший раз в житті вийшло на прогулянку. Усе навколо було цікаве жабенятку, воно розгубилося зразу, і не знало, куди йому йти. Мама жабеняти застерігала його від того, щоб далеко не ходив, бо всюди на малого може чекати небезпека. Але жабеня було дуже цікаве і не послуhalося. А пострибало від водойми все далі й далі. Уже не стало видно ставочка, закінчилась зелена трава, виднілося чорне поле. Воно злякалося, що не знайде свого дому, сіло і заплакало. Коли це повзе зелена гусінь, яка допомогла жабеняткові. Після цього жабеня зрозуміло, що потрібно слухатись старших.

Кручок Вероніка 2 клас

Маленька хмарка

По синьому небу пливли хмаринки. Усі вони різні та цікаві, ніби небесні кораблі. Синіми стежками вони несуть нам воду.

Так було і цього дня. Великі поважні хмари зі своїми дітками, маленькими хмаринками, неквапливо пливли у небесній блакиті. Одна маленька хмаринка зупинилась і задивилася на те, як на подвір'ї гралися дітлахи. Так вона і не

зогледілась, як лишилась сама. Хмаринка зажурилася, заgrimала, заплакала, зробилась похмурою і дощиком закапала. Дітлахи побрали парасольки, радо почали бігати і дякувати синій хмаринці за дощ.

Парасюк Роман 2 клас

Зелений ліс

Увесь ліс у зелені – у зеленому вбранні дерева і кущі. Хлопчик Рома зі своїм татком прийшли до лісу на прогулянку. У лісі повна тиша. Лише зрідка трісне дерево або пролетить якась пташка.

Романко підійшов до дерева і хотів зламати гілку. Татко заборонив йому і почав розповідати про зелений ліс. Ліс – зелена окрасанашої землі. Це величезна фабрика по виробництву цілющого повітря, яким усі дихають. Його потрібно завжди берегти і цінувати.

Парасюк Роман 2 клас

Друзі сонечка

Почалася весна і принесла свої дива. Раптово визерне трава, защебечуть на різні голоси птахи, щедро всім усміхається жовте, лагідне, тепле сонечко. Воно розпочинає свою цікаву подорож. Шукає собі друзів, таких же жовтих, як і воно.

На порозі травень і перші друзі сонечка. Рясно зацвіли жовті кульбабки. Їхні голівки схожі на маленькі жовті сонечка.

Липень. Жовті колоски пшениці та круглі жовті соняшники з ранку до вечора крокують за жовтим сонечком

Жовтень – середина осені. На жовтому листі яскраво виблискують промені золотистого сонця, ніби граються у піжмурки між собою.

Парасюк Роман 2 клас